

Februar 1892

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Første side af brevet mangler, og det er udateret. Christine Mackie befandt sig i Århus, hvor hun som ugift og gravid var på diskret ophold januar og februar 1892.

Generel kommentar:

Christine Mackie var ugift og gravid med Leonard Holst, og hun var på diskret ophold hos familien Rasmussen i Århus januar til februar 1892.

"hvordan han var mod "Kunstneren":

Kunstneren, Fritz Syberg, blev fyret som tegnelærer for Warberg-familiens børn, da han en sommer flyttede ind i et hus nær Warbergs sammen med en model, Anna Svendsen, som han ikke var gift med.

Af brev fra 1892-01 til Alhed Larsen (BB2696) fremgår det, at Christine Mackie fik telegram hjemmefra med forespørgsel om, hvor Leonard Holst var. Han var forsvundet fra Dalum Landbrugsskole.

Det vides ikke, hvad meddelelsen til kommunen gik ud på, men det må have haft med graviditeten at gøre. Christine Mackies værtsfolk i Århus, Rasmussen, havde to børn født udenfor ægteskab.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Det fremgår af indholdet, at Christine Mackie er i Århus

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Brevet er formodentlig til Alhed Larsen. Hun var den person, som Christine Mackie betroede sig mest til de sidste måneder af graviditeten.

Omtalte personer:

- Grauer
- Rasmussen, Århus
Jenny Rasmussen, Aarhus
Marie Schou

Fritz Syberg
Albrecht Warberg
Laura Warberg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2707

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Leonard Holst har opført sig tankeløst, og han er som et barn. Christine frygter for, om hendes mor kan holde til at få det at vide. Christines far kommer meget snart. Hun tænker på, hvordan han opførte sig mod kunstneren/Fritz Syberg - det er nemesis.

Dr. Grauer synes ikke, at Christines far skulle høre om graviditeten. Midt i at telegrammerne kom, kom Christine til at grine. Fru Rasmussen sagde, at hr. Rasmussens tankeløshed havde gjort, at hendes livslykke blev forspildt.

TRANSSKRIFTION

[Første side af brevet mangler]

2) at bære sig så tankeløst ad?? Jeg kan ikke nægte, at jeg finder ham en hel Del pjaltet og barnagtig, jeg synes, man under disse Omstændigheder bør tænke, før man handler, tænk den Angst for Mor at få - for mig var det jo heller ikke Sjov altsammen, men jeg tror næsten, jeg er hærdet mod alt nu, - undtagen hvis der skulde ske noget med Mor, det kunde jeg ikke døje, det ved jeg. Den Anstalt med mig igår var Dumhed, jeg skulde ikke have lagt mig. Nu venter jeg Far en af de første Dage - måske i Aften. - Stakkels Far, men det skal jo nu være - hvor jeg tit har tænkt på, hvordan han var mod Kunstneren! Det er Nemesis. - Men Mor kan jeg ikke tåle at tænke på, det ser mig næsten ud til at være en Umulighed at skjule det for hende, å det Barn til Leonard, det er virkelig, som man havde et Barn at passe på - og det er jo ikke nemt på den Afstand. Dr. Grauer var her i Dag, han var ikke stemt for at Far skulde have det at vide, den Meldelse til Kommunen kunde være bleven opsat, sagde han, det var en gal Tid at vælge til al den Sindsbevægelse. Midt i alt det med Telegrammerne var der en Grinagtighed, som jeg ikke kunde lade være at more mig over - jeg havde næsten Samvittighed ved at grine; - jeg lå i Sengen og bandede Tankeløsheden, Fru Rasmussen lå og skurede Gulvet, så sagde hun med et rasende komisk, resigneret og lidt klagende Tonefald: "Ja, det ved jeg, at det er Rasmussens Tankeløshed, som har forspildt min Livslykke!" Å, hvor det var svært at lade være at skoggerlé! - Nå, dette skulde ikke være noget Brev, men kun en Rapport. Tak så endelig Marie! Hun er prægtig! Sig, at jeg skal nok være fast og modig (undtagen det med Mor) Vi bliver ikke sammen, og det er vi da enige nok om.

Tusende Hilsner! Din Chr.

Det bære sig da ganske godt ad?? Jø kan
ikke nægte, at Jø finder ham en bet
del pjaltet og barbaert, Jø synes, man
under disse Omstændigheder bør tænke,
for man tænker, tank den August for
Mor at få - for mig var det jo heller
ikke Jøds altsammen, men Jø tror
nok, Jø er berøvet mor alt mig - indtage
hvis der skulde ske noget med Mor, det
kænde Jø ikke Jøje, det ved Jø. Den An-
stalt med mig igår var Dumbet, Jø
skulde ikke have lagt mig. Nu
vender Jø far en af de første Slag -
væske i Aften. Stakkels far, men
det skal jo mig være - hvor Jø har
hævet på, hvordan han var med
Kunstneren! Det er Meneseris. -
Men Mor kan Jø ikke tale ad
tænke på, det ser mig nok en til
til at være en Umulighed at skjule
det for hende, å det barer til
Leonard, det er virkelig, som man
harde et barer at passe på - og
det er jo ikke. Men på den Aften

Dr. Grauer var her i Dag, han var
ikke stund for at far skulde have
det at vide, den Meldelse til
Kommunen kunde være
bleven opsat, sagde han, det
var en gal Tid at vælge til al
den Sines besøgelse. Mith i al det
med Telegrammerne var der en
Prinsagtsked, som j ikke kunde laad
være at være mig over - j havde workens
Sammethed ved at grine. - j lå i Krogen
og bandede Tankeløsheden, fri Kasuist
den lå og skændte Tilvæ, så sagde
hmm med et rarende komisk, resig-
neret og lidt klagenes Tonefald: "Ja, det
ved j, at det er Kasuistens Tankeløshed,
som har forspildt min Livsløkke!"
Å, hvor det var værd at laad være at
skoggele! - Nå, dette skulde ikke
være noget brev, men kun en Rapport.
Tak så endel Marie! Hm er prægt!
Sig, at j skal nok være færd og med!
(Udbyde det med Al) Vi bliver ikke
sammen, og det er vi da enige nok
om. Tilsende Hilsener! Din Chr.